

## Arrest

nr. 313 613 van 27 september 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN  
Eugène Plaskysquare 92-94/2  
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Bestreden beslissing

##### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en op [...] november 1998 geboren te zijn te Benin City in Edo State. U groeide op bij uw ouders in Benin City. In 2015 kwamen uw ouders om in een auto-ongeluk op de autoweg tussen Lagos en Benin City. Uw grootmoeder zette de zorg over u verder, maar overleed later op 1 juli 2015.*

*U ging naar Western Boys school in Benin City. In 2014 startte uw vriendschap met O.F. op school toen u hem ontmoette bij de tafeltennis. Na een spelletje tafeltennis aten jullie samen lunch. Later die dag gingen jullie samen van school naar huis. Jullie vertelden aan elkaar dat jullie elkaar mooi vonden en sindsdien hadden jullie een relatie.*

De volgende dag gingen jullie op school samen naar de toiletten waar jullie elkaar bevredigden. Op 12 juli 2015 vroeg O.F. om samen naar de TV-bar (hotel met bar) te gaan. Daar huurden jullie herhaaldelijk een kamer voor enkele uren en hadden jullie seks. Op 10 juli 2016, een vrijdag na school, gingen jullie terug naar de TV-bar om een kamer te huren. Toen jullie in de kamer waren, werd er op de deur geklopt. Toen u de deur opendeed greep een groep mannen u vast en vroegen wat jullie daar met elkaar deden. Ze sleurden u en O.F. naar buiten de straat op en gooiden water en zand op jullie. Zo'n tien minuten later kwam de politie die jullie meenam naar het lokale politiebureau waar jullie werden gefouilleerd en ze jullie gsm en portefeuille afnamen. U moest 30 minuten wachten vooraleer jullie werden getransporteerd naar het grote politiekantoor. U was niet geboeid en sprong tijdens het transport uit de wagen. Drie dagen en drie nachten bleef u in de bosjes vooraleer u J. tegenkwam die u hielp het land te verlaten.

Op 13 juli 2016 reisde u van Nigeria via Niger naar Libië. U verbleef 10 dagen in Libië alvorens verder te reizen naar Italië. Op 13 september 2016 en 24 mei 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in, in Italië, alsook een aanvraag voor een verblijfskaart op gronde van humanitaire redenen. Deze laatste werd u toegekend en verviel op 11 augustus 2019, het verzoek om internationale bescherming werd geweigerd. Na drie jaar reisde u samen met uw nicht E.I. verder naar Nederland, alwaar u 17 maart 2019 aankwam en een verzoek om internationale bescherming indiende. U belandde in Dublin procedure waarbij Italië verantwoordelijk werd gesteld voor uw verzoek. U stelde samen met E.I. een beroep in tegen deze beslissing. Op 30 augustus 2021 werd uw beroep ongegrond verklaard en reisde u naar België. U kwam in België aan op 5 februari 2022 en op 7 februari 2022 verzocht u de Belgische asielinstanties om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kleurenkopie van het politierapport van uw arrestatie.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

**Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.** U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u de Nigeriaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw seksuele oriëntatie, en wel om de volgende redenen.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat u zowel in Italië als Nederland een verzoek om internationale bescherming (VIB) heeft ingediend. In Nederland diende u een verzoek in onder de naam F.I., met als geboortedatum 04/05/1996 (NPO, p.4 en Landeninfo – Asieldossier Nederland, p.1). U verklaarde dat u daar om dezelfde redenen als in België een VIB heeft ingediend en u daar hetzelfde heeft verklaard (NPO, p 10-11). U was echter **tegenstrijdig over uw burgerlijke staat tussen uw VIB in Nederland en uw verklaringen voor de Belgische asieldiensten**. Zo blijkt uit uw asieldossier van Nederland dat u samen met E.I. een VIB indiende en jullie daar verklaarden dat jullie gehuwd waren (zie Landeninfo – Asieldossier Nederland, p.3, 6).

Uit dit dossier blijkt tevens dat uw vrouw E.I. in verwachting was tijdens de beroepsprocedure, en de geboorte uiterekend was voor 28 november 2019 (zie Landeninfo – Asiel dossier Nederland, p. 17). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter nooit gehuwd te zijn en maakte u geen melding van uw vrouw en kind (zie Adm. dossier – Verklaring DVZ, punt 14-16). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd naar uw burgerlijke staat verklaarde u wederom dat u ongehuwd was en geen partner noch kinderen had (NPO, p.7). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheden beweerde u dat E.I. uw nicht was en jullie samen van Italië naar Nederland reisden, maar dat u elk op een andere plek in Nederland verbleef en dat zij nadien naar Frankrijk is doorgereisd (NPO, p.25). U beweerde verder ook dat u niet wist of E. een VIB had ingediend in Nederland en hield vast aan uw verklaring dat u ongehuwd bent (NPO, p.25-26). Het louter vasthouden aan één van de verschillende versies van uw verklaringen is uiteraard niet in staat om voornoemde tegenstrijdigheid op te heffen. Bovenstaande tegenstrijdigheden raken de kern van uw asielrelaas en ondermijnen de geloofwaardigheid ervan in niet geringe mate.

Bovendien mag er van iemand die zijn land ontvlucht vanwege een vrees voor zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zich omwille hiervan beroept op internationale bescherming, redelijkerwijze **verwacht** worden **dat hij ten aanzien van alle autoriteiten waarbij hij een verzoek om internationale bescherming indient dezelfde verklaringen aflegt aangaande de kernelementen van zijn verzoek, waaronder zijn identiteit en burgerlijke staat.** Dat u dit naliet, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid en bevestigt de vaststelling dat u er niet om verlegen zit om onechte verklaringen af te leggen.

Vervolgens legde u meermaals **tegenstrijdige verklaringen af over de datum van overlijden van uw ouders en de nasleep daarvan.** Ten eerste verklaarde u op de DVZ dat uw ouders overleden waren in 2015 (zie Adm. dossier – Verklaring DVZ, punt 13), maar beweerde u later op de DVZ tijdens uw CGVS Vragenlijst dat uw ouders omkwamen toen u negen jaar was (cfr. 2007) en dat u opgroeide zonder ouders of grootouders (zie Adm. dossier – CGVS Vragenlijst, 3.5). Vervolgens slaagde u er tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook niet in om hierover eensluidende verklaringen af te leggen. Zo zei u eerst dat uw ouders omkwamen in een auto-ongeluk in 2014 en u daarna bij uw grootmoeder woonde tot zij ook overleed op 1 juli 2015 (NPO, p.5, 6). Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheden, beweerde u plots dat uw ouders toch omkwamen in 2015 toen u 17 jaar was en ontkende u dat uw ouders omkwamen toen u negen jaar was (NPO, p.9). U verklaarde later dat u die fout had gemaakt omdat het lang geleden was (NPO, p.13). Het ontkennen van eerdere verklaringen en louter vasthouden aan één versie van de feiten is niet in staat om bovenstaande tegenstrijdigheden op te heffen. Opvallend is ook dat u in eerste instantie zelf aangeeft dat uw grootmoeder op 1 juli 2015 overleed, terwijl u iets later niet langer kan aangeven welke maand zij in 2015 zou zijn gestorven (NPO, p.5 en p.14). Het feit dat u niet in staat bent om deze gebeurtenissen - die een niet-te-onderschatten impact zouden hebben gehad op uw leven - juist in de tijd te plaatsen, toont aan dat u geen eerlijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke levensomstandigheden vóór uw vertrek uit Nigeria. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan uw asielrelaas, aangezien u geen duidelijkheid schept over de context waarin de ontdekking van uw seksuele oriëntatie zou hebben plaatsgevonden, en de daaruit voortvloeiende problemen die u uit uw land van herkomst zouden hebben geleid.

Daarnaast waren ook uw **verklaringen over het ontstaan van uw relatie met O.F. tegenstrijdig.** Zo was u tegenstrijdig toen u gevraagd werd wanneer u en O.F. een relatie begonnen, en u antwoordde dat jullie elkaar op 22 februari 2014 ontmoetten toen jullie op school samen tafeltennis speelden. Nadat jullie op weg naar huis tegen elkaar zeiden dat jullie elkaar mooi vonden, zou jullie relatie zijn begonnen (NPO, p.9). Wanneer u dan later gevraagd werd wanneer jullie vrienden werden herhaalde u dat jullie verliefd werden nadat jullie samen tafeltennis hadden gespeeld. Daarna zei u dat jullie relatie begon in 2015 en u de datum niet meer herinnerde, maar het zeker in 2015 was. U verklaarde ook dat u O.F. kende sinds 2014 maar dat jullie toen nog geen vrienden waren (NPO, p.16). Gevraagd wanneer u dan wist wanneer u gevoelens voor hem had, antwoordde u 12 juli 2015 toen jullie voor de eerste keer seks hadden. Die dag zou u hem gevraagd hebben om uw vriend te zijn en zo is jullie relatie gestart (NPO, p.16). Het feit dat u er niet in slaagde om coherente verklaringen af te leggen over het ontstaan van uw relatie met O.F., raakt de kern van uw relaas en doet in niet geringe mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relatie.

Bovendien kwamen uw **verklaringen over uw bewustwording van uw homoseksualiteit weinig doorleefd** over. Gevraagd naar hoe u tot het besef kwam dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, vertelde u dat u zich bewust werd van uw homoseksualiteit omdat u op een jongensschool zat en er geen meisjes waren.

U vervolgde meteen door te stellen dat u samen met O.F. ging masturberen op de toiletten en dat jullie van elkaar hielden en niet aangetrokken waren tot meisjes (NPO, p.15). Wanneer u nogmaals gevraagd werd hoe u zich bewust werd van uw homoseksuele gevoelens zei u dat alles op school begon toen u O.F. ontmoette

in 2014 en toen jullie thuis kusten en liefdesspelletjes deden, wisten jullie dat jullie niet hetero waren. Uitgenodigd om meer te vertellen hoe u ontdekte dat u tot jongens aangetrokken was, herhaalde u dat jullie elkaar masturbeerden, kusten en samen liefdesspelletjes deden. Zo wist u dat u enkel aangetrokken was tot jongens en niet tot meisjes (NPO, p.15). Echter zijn uw verklaringen over hoe en wanneer jullie relatie zou zijn begonnen niet eensluidend (zie supra). **De beleving van uw homoseksualiteit komt dan ook uitermate weinig doorleefd over. Het feit dat u uw seksuele geaardheid ontdekte nadat jullie elkaar op de toiletten masturbeerden daags nadat jullie één keer samen tafeltennis speelde, kan dan ook als weinig geloofwaardig worden beschouwd.** Nadat u vertelde dat u zich enkel aangetrokken voelt tot mannen en u gevraagd werd om te beschrijven wat u voelt voor vrouwen, stelde u dat u niets voor vrouwen voelt om ze veel liegen en het heel moeilijk is om ze te vertrouwen. Na verdere aanmoediging beperkte u zich tot het stellen dat u naar een jongensschool ging en u verliefd werd op jongens, niet op meisjes (NPO, p.20-21). Deze eerder simplistische verklaringen werpen dan ook verdere twijfels over uw beweerde seksuele geaardheid.

Er mag verder dan ook verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van het homofobe klimaat in Nigeria, maar uw verklaringen betreffende de ontdekking van dit homofob klimaat kunnen eveneens geenszins overtuigen. Wanneer u gevraagd werd om te vertellen hoe u de homofobe context van de Nigeriaanse maatschappij ontdekte, zou u dit pas ontdekt hebben toen u met O.F. afsprak en jullie bedreigd werden. Dat was het moment dat u wist dat dit niet aanvaard werd in de Nigeriaanse samenleving. U was toen 18 jaar oud (NPO, p.17). Uw antwoord is echter opvallend daar u eerder reeds verklaarde niet blij te zijn geweest wanneer u uw aantrekking naar jongens toe ontdekte aangezien het niet toegelaten was in de maatschappij. U voegde nog toe heel verdrietig te zijn geweest omdat homoseksualiteit een groot probleem is in de staat Edo, en gans Nigeria (NPO,p.15). Het komt danig bevreemdend over dat u – wanneer u de vraag uitdrukkelijk wordt gesteld – aangeeft de homofobe context pas te hebben ontdekt wanneer u zelf expliciet werd bedreigd. Bovendien verklaarde u enerzijds met school te zijn gestopt nadat u werd betrapt en door de politie werd gevat, maar zei u anderzijds dat u niet naar school kon nadat de gemeenschap u ervan verdacht homoseksueel te zijn waardoor u binnen diende te blijven. U gevraagd wanneer de eerste keer was dat u doorhad dat de gemeenschap u beschuldigde van uw geaardheid, geeft u aan dat het op 4 november 2014 was, wanneer u door een groep jongens werd aangevallen terwijl u met uw partner van school kwam. Uw verklaringen betreffende de ontdekking van het homofob klimaat zijn allesbehalve consistent en tonen geen werkelijke voeling aan met de ontdekking van iemands homoseksuele oriëntatie in een homofob klimaat zoals in de Nigeriaanse samenleving.

Indien nog enig geloof kan worden gehecht aan de geopperde vervolgingsfeiten - quod non - daar de gebeurtenissen volledig in het verlengde liggen van uw seksuele oriëntatie die u niet aannemelijk weet te maken, dient nog opgemerkt dat u **tegenstrijdig was over uw arrestatie en de nasleep van uw ontsnapping**. Bij de DVZ zei u namelijk dat u eerst twee uur werd vastgehouden en ondervraagd door de politie waarna u ontsnapte uit de politiewagen tijdens uw transport naar een ander politiekantoor (zie Adm. dossier - CGVS Vragenlijst, 3.5), maar op het CGVS beweerde u dan weer dat u na uw arrestatie dertig minuten moest wachten totdat u getransporteerd werd naar het ander politiekantoor (NPO, p.13). U verklaarde op de DVZ ook dat u na de ontsnapping een vriend ging bezoeken in Benin City die u hielp om geld te verdienen om zo het land te ontvluchten (zie Adm. dossier CGVS Vragenlijst, 3.5). Maar op het CGVS vertelde u dat u, nadat u uit de politiewagen ontsnapte in Benin City, u zich drie dagen en drie nachten in de bosjes verstopte voordat u J. tegenkwam die u voor 30€ hielp om Nigeria te verlaten (NPO, p.10, 11).

Aansluitend was u ook **tegenstrijdig over de organisatie van uw vlucht uit Nigeria**. Tijdens uw VIB in Nederland verklaarde u dat u van Nigeria naar Italië werd gebracht door D. voor 30.000€. In Italië verbleef u zelfs een tijdje bij D. (zie Landeninfo – Asieldossier Nederland, p.8). Echter, op het CGVS, tijdens uw persoonlijk onderhoud, zei u dan weer dat u Nigeria verliet met de hulp van J. voor 30€ (NPO, p. 10, 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen beweerde u dat J. zijn voornaam was en D. zijn familienaam. U zou hem aanvankelijk 30€ hebben moeten betalen en later – in Italië – zou hij alsnog 30.000€ van u hebben geëist (NPO, p.12). De vaststelling dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw arrestatie en de nasleep van uw ontsnapping, raakt wederom de kern van uw asielrelaas en doet belangrijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de omstandigheden die aanleiding gaven voor uw vertrek uit Nigeria.

**Volledigheidshalve wenst het CGVS tevens op te merken dat u in uw verklaringen vasthield aan feiten die zich hebben afgespeeld op 10 juli 2016, maar verwijst het door u neergelegd politierapport naar feiten die zich zouden hebben afgespeeld op 10 juni 2016.** U verklaarde aanvankelijk ook dat u op 13 juli uw thuisland zou hebben verlaten (NPO, p.10), maar zei iets later dat u op 24 juni 2016 aankwam in Italië. Wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat u onmogelijk in juli 2016 uit Nigeria kon vertrekken om een maand eerder - in juni - in Italië aan te komen, beweerde u plots dat u op 13 juni 2016 uit Nigeria zou zijn vertrokken (NPO, p.10). Later verwees u dan naar de feiten die zich op 10 juli 2016 zouden hebben

afgespeeld (NPO, p.13). Deze discrepantie in tijdsaanduiding over een essentieel deel van uw relaas werpt wederom ernstige twijfels over de algemene geloofwaardigheid van uw gehele asielrelaas.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u **vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt over de stappen die u ondernomen heeft om u homoseksualiteit in Europa verder te beleven**. Zo verklaarde u dat toen u hier aankwam u een vriend wilde en u daarom naar een LGBT-meeting ging. Uitgenodigd om hier meer over te vertellen zei u dat u telkens ging maar dat u geen vriend vond en dat die er waren al een vriend hadden (NPO, p.18). Dit is eerder vreemd aangezien u verklaarde dat u bijna elk weekend alleen naar de Rainbow bar in Brussel trekt opdat u een vriend zou vinden (NPO, p.19). Wanneer u gevraagd werd naar welke LGBT-meeting u ging, legde u meteen een print screen voor op uw telefoon van een email met een vraag om informatie die u verstuurde naar het Rainbow Refugee Committee Belgium op 03/03/2024. Wanneer u erop wordt gewezen dat deze email enkele dagen voor uw persoonlijk onderhoud werd verstuurd, gaf u een ontwijkend en nietszeggend antwoord (NPO, p.23). U vertelde dat u in Nederland ook naar de Rainbow community ging maar dat de meeting niet doorging (NPO, p.23), en in Italië zou u heimelijk maar ad random mannen aangesproken hebben die u allemaal vertelde dat ze al een vriend hadden (NPO, p.24). De vaststelling dat u erg vaag blijft over de pogingen die u sinds uw aankomst in Europa hebt ondernomen om uw seksualiteit te beleven en deze eerder weinig doorleefd klinken, werpt verdere twijfels over de seksuele geaardheid die u voorhoudt bij de Belgische asieldiensten.

Het door u neergelegde document kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Wat betreft de kleurenkopie van het politierapport dat u voorlegt van uw arrestatie uitgegeven door The Nigeria Police op 19 oktober 2021, kan gewezen worden op de objectieve landeninformatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit blijkt dat er een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in Benin City, waardoor de bewijswaarde van deze stukken sterk gerelativeerd dient te worden. Hoe dan ook kunnen aan door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Het betreft overigens louter een kleurenkopie, die met eenvoudig knip-en plakwerk kan worden opgesteld, en waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

*De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 18 maart 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

### 2. Verzoekschrift en stukken

Verzoeker voert in het verzoekschrift als middel het volgende aan:

*"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."*

Hij vat aan met een theoretische uiteenzetting over het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Vervolgens bespreekt verzoeker rechtspraak van het Hof van Justitie aangaande vervolging wegens seksuele geaardheid, alsook de Nigeriaanse context de LGBT+-gemeenschap aan de hand van landeninformatie.

Aangaande de vrees van verzoeker wordt aangevoerd:

#### "4.1.1.2 Verklaringen in andere Europese landen

*Verweerder is van mening dat geen geloof kan worden gehecht aan de gestelde seksuele geaardheid van verzoeker, waarbij hij tevens opmerkt dat dit geen eenvoudig te bewijzen element is.*

*Verweerder voert aan dat verzoeker in Nederland internationale bescherming heeft aangevraagd onder de naam F.I., geboren op 04.05.1996. Hij diende deze aanvraag tegelijkertijd in met E.I., maar verklaarde niet dat zij gehuwd waren (CGVS, p. 26). De vrouw was zwanger maar het kind was niet van de verzoeker. Dit had verweerder, die een volledig hypothetische beschuldiging uit, kunnen verifiëren.*

*Verzoeker heeft wel verklaard dat E.I. zijn nicht was en dat zij samen van Italië naar Nederland zijn gereisd, maar dat zij ieder op een andere plek in Nederland verbleven en dat zij vervolgens naar Frankrijk is gegaan (CGVS, p. 25). Verzoeker heeft verder geen informatie over haar. De verklaringen van verzoeker waren dus consistent en geloofwaardig, aangezien hij zijn nicht en haar kind, die hun eigen leven leidden, niet had meegenomen.*

*Verzoeker heeft geprobeerd zijn nicht te helpen toen zij in Italië terechtkwamen. Het is ongepast om hem op deze basis te bekritisieren.*

*Tijdens zijn verhoor in Nederland en Italië heeft verzoeker niet echt de gelegenheid gehad om zijn vrees te uiten (CGVS, p. 11): hij moest het vooral hebben over zijn reis, wat onvoldoende was.*

#### 4.1.1.3 Overlijdensdatum van de ouders

Verzoeker legde uit dat hij zich niet alles kon herinneren, aangezien hij van jongs af aan bij zijn grootmoeder was opgegroeid - voordat ook zij overleed. De feiten dateren van vele jaren geleden (CGVS, p. 13) en de verzoeker was mogelijk in de war over de overlijdensdata van zijn ouders. Hij hield vol dat zijn ouders in 2014 waren overleden.

Wat zijn grootmoeder betreft, probeerde verzoeker een benadering te geven door te spreken van juli 2015. Hij was dus consequent toen hij zei dat hij niet zeker wist in welke maand zijn grootmoeder was overleden. Dit was een zeer moeilijke periode voor verzoeker, die toen nog jong was, wat de kwaliteit van zijn herinneringen kan beïnvloeden.

#### 4.1.1.4 Relatie met O.F.

Verzoeker leerde O.F. kennen op de jongensschool, tijdens de tafeltennislessen. Beetje bij beetje begonnen zij elkaar buiten school te zien, voordat zij vrienden werden. Verzoeker stelt dat hij toen min of meer 17 jaar oud was, wat overeenkomt met 2014-2015. Zij werden dus verliefd nadat zij vrienden waren geweest en begonnen een relatie nadat zij elkaar hadden verteld dat zij elkaar leuk vonden (CGVS, p. 9) en toen zij in juli 2015 seks hadden.

Verzoeker is ook geloofwaardig met betrekking tot zijn "ontwaken" aan homoseksualiteit.

Verzoeker legde uit dat hij op een jongensschool zat en dat er geen meisjes waren. Ze masturbeerden in de school kort nadat ze elkaar hadden ontmoet, zonder echt iets te doen. Ze zoenden en "speelden liefdesspelletjes" samen. Toen realiseerde hij zich dat hij zich aangetrokken voelde tot jongens en niet tot meisjes (CGVS, p. 15). Deze verklaringen zijn erg concreet en gedetailleerd.

Verzoeker verklaarde dat hij niets voelde voor vrouwen omdat ze veel liegen en het erg moeilijk is om ze te vertrouwen. De verzoeker legde uit dat hij verliefd was geworden op jongens, niet op meisjes, omdat hij niet met laatstgenoemden omging (CGVS, pp. 20-21).

Ter herinnering: dit was een uiterst taboeonderwerp voor verzoeker, die altijd moest vermijden erover te praten in zijn land van herkomst. Dit wordt door verweerder zelf in zijn beslissing herhaald. De uitleg van verzoeker moet daarom als voldoende worden beschouwd.

Bovendien is dit, zoals aangegeven, een taboeonderwerp en is de redenering van verweerder stereotiep.

Het oordeel van het CGVS op dit punt lijkt grotendeels gebaseerd op een "homoseksueel archetype" in die zin dat het verzoeker verwijt niet alle details over zijn seksuele geaardheid te kennen.

Deze redenering is volledig vatbaar voor kritiek en kan niet gevolgd worden, aangezien ze volledig voorbijgaat aan het feit dat elk individu anders is en zijn of haar eigen ervaringen en gevoelens heeft.

Met dit in gedachten herinnert de nota van de UNHCR uit 2012 met leidende principes voor verzoeken op basis van seksuele geaardheid ons eraan :

[...]

Kennis van bepaalde informatie is geenszins een *conditio sine qua non* voor het bestaan van een homoseksuele relatie.

Verzoeker heeft met betrekking tot O.F. ook verklaard elementen die niet worden herhaald in de beslissing (CGVS, p. 16 – wat betreft de gevoelens van verzoeker bijvoorbeeld), waaruit blijkt dat verweerder de verklaringen van verzoeker gedeeltelijk en subjectief heeft gelezen. Toch tonen zij de realiteit van de homoseksuele relatie tussen verzoeker en O.F. aan.

#### 4.1.1.5 Bewustzijn van het homofobe klimaat in Nigeria

Verzoeker was van jongs af aan op de hoogte van het homofobe klimaat in Nigeria. Hij had mensen om die reden in de gevangenis zien belanden. Toen hij echter op 4 november 2014 op weg van school naar huis werd aangevallen door een groep jongens, werd deze angst concreter. Het was dus toen hij bedreigd werd en toen hij O.F. ontmoette - dus rond dezelfde tijd - dat hij zich er definitief van bewust werd dat zijn seksuele geaardheid niet geaccepteerd zou worden door de maatschappij.

Toen hij zich realiseerde dat hij bedreigd werd en dat de gemeenschap op de hoogte was van zijn seksuele geaardheid, stopte verzoeker met naar school gaan en bleef hij binnen. Zijn gedrag is volkomen geloofwaardig.

Verzoeker werd niet geconfronteerd met de inconsistenties die verweerder aanvoert.

De vrees van verzoeker is dus volkomen gerechtvaardigd en gegrond.

#### 4.1.1.6 Arrestatie en ontsnapping

Verzoeker werd door de politie korte tijd vastgehouden en ondervraagd. Hij was net door een menigte opgepakt en op straat gegooid. Water en zand werden over hem en zijn metgezel gegoten. De politie nam hun portemonnees af (CGVS, p. 13). Dit was een traumatisch moment voor de verzoeker, dat meer dan 30

minuten duurde. Tijdens zijn interview bij de DVZ beantwoordde hij vragen, maar had hij moeite om zich de gebeurtenissen te herinneren vanwege zijn migratieroute.

Vervolgens wist hij uit de politieauto te ontsnappen toen hij naar een ander politiebureau werd gebracht. De verzoeker ontsnapte naar Benin City en verborg zich drie dagen en drie nachten in de rimboe voordat hij "J.D." ontmoette - aan wie hij zijn situatie uitlegde - die hem voor 30 euro hielp Nigeria te verlaten (CGVS, pp. 10 en 11). Verzoeker moest vervolgens in Italië 30.000 euro betalen aan de persoon die hem had geholpen over te steken (CGVS, p. 12).

Verzoeker stelt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten op 13 juni 2016 (CGVS, p. 10), en niet op 13 juli 2016. Dit kan een kwestie van interpretatie zijn ("juni" en "juli" zijn vergelijkbaar). Hij is dus consequent, aangezien hij heeft verwezen naar gebeurtenissen die plaatsvonden op 10 juni 2016.

#### 4.1.1.7 Homoseksualiteit in Europa

Verzoeker legde uit dat hij, toen hij in België aankwam, een relatie wilde beginnen en daarom naar een LGBT-bijeenkomst ging. Verzoeker gaf aan dat hij daar geen vriend had gevonden en legde uit waarom (CGVS, p. 18). Hij ging ook naar de Rainbow bar in Brussel (CGVS, p. 19). Verzoeker toonde zelfs e-mailuitwisselingen op zijn mobiele telefoon met het Rainbow Refugee Committee Belgium. In Nederland wilde hij vergaderingen bijwonen, maar deze werden geannuleerd (CGVS, p. 23). In Italië ten slotte benaderde verzoeker heimelijk mannen, maar willekeurig, die hem allemaal vertelden dat ze al een vriend hadden (CGVS, p. 24). Hij had ook betaalde fysieke relaties met mannen, waarover hij niet durfde te praten.

Verzoeker zal proberen documenten te verkrijgen om zijn verklaringen te staven.

De redenering van de verwerende partij is in ieder geval disproportioneel. Niet elke LGBTQIA+-persoon is aangesloten bij de LGBT-beweging, en ook dit is geen conditio sine qua non om zichzelf als homoseksueel te beschouwen - zeker niet als het onderwerp het grootste deel van iemands leven taboe was.

De gebeurtenissen die de verzoeker heeft meegemaakt waren ook traumatisch, zoals reeds is uitgelegd. Dit beïnvloedde de kwaliteit van zijn herinneringen en weerhield hem er mogelijk ook van om in onbekende landen spontaan en openlijk voor zijn seksuele geaardheid uit te komen. Hij verklaarde dat hij zich zelfs tijdens zijn eerste gesprekken in Europa niet zelfverzekerd voelde.

#### 4.1.1.8 Documenten

Verzoeker heeft een politierapport van de Nigeriaanse politie van 19 oktober 2021 overgelegd.

Het volstaat niet om te verwijzen naar objectieve informatie, zonder precies aan te geven welke informatie, om de bewijskracht van dit document in twijfel te trekken. Er wordt een rapport uit 2019 geproduceerd, maar hierin staat op pagina 5 dat het aantal steekpenningen de afgelopen jaren is afgenomen. Deze informatie is duidelijk onvoldoende en een volledige lezing ervan maakt het niet mogelijk om de door de verweerder gestelde bewering vast te stellen.

Verder is het proces-verbaal opgemaakt in oktober 2021 omdat het een vriend van verzoeker was die naar het politiebureau ging om het proces-verbaal op te vragen. Dit is dus consistent.

Er is geen ernstige kritiek op dit centrale document, dat door de verweerder niet echt is geanalyseerd. Dit is onvoldoende en zou voor verweerder aanleiding moeten zijn om de zaak verder te onderzoeken."

Verzoeker gaat in op het voordeel van de twijfel.

Ten slotte citeert verzoeker uit landeninformatie aangaande het gebrek aan bescherming en bijstand van de Nigeriaanse autoriteiten en de de veiligheidssituatie.

#### Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde



verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria uit vrees voor problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

Vooreerst wordt opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Nigeriaanse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een, asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

5. *In casu* wordt geen geloof gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid gelet op wat volgt.

5.1. Verzoeker beweerde dat hij om dezelfde redenen als in België een verzoek om internationale bescherming indiende in Nederland en daar hetzelfde verklaarde (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 10-11).

Uit zijn asiëldossier van Nederland blijkt dat hij samen met een vrouw, E.I., een verzoek indiende en dat ze verklaarden dat ze gehuwd waren. Voorts blijkt uit het Nederlands dossier dat E.I. in verwachting was tijdens de beroepsprocedure en de geboorte uitgerekend was voor 28 november 2019. Tijdens zijn Belgische asiëlprocedure beweerde verzoeker echter steeds dat hij ongehuwd was en noch een partner noch kinderen had (notities, p. 7).

In het verzoekschrift wordt zonder meer ontkend dat verzoeker in Nederland verklaarde dat hij gehuwd was en voorts gesteld wordt dat E.I. zwanger was van iemand anders. Te dezen dient te worden vastgesteld dat uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat verzoeker in Nederland bij zijn “*Aanmeldgehoor Dublin*” van 6 april 2019 verklaarde dat hij gehuwd was met E.I. en dat hij tijdens de beroepsprocedure, waarvan de zitting plaatsvond op 1 augustus 2019, aanvoerde dat zijn vrouw E.I. zwanger was en ze daardoor behoren tot de groep van gezinnen met minderjarige kinderen. Het feit dat verzoeker dit liet optekenen tijdens zijn Nederlandse asiëlprocedure doet ernstig afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid en meer specifiek zijn burgerlijke staat en geaardheid.

5.2. Verzoekers verklaringen over het ontstaan van zijn relatie met O.F. zijn incoherent. Enerzijds noemt hij februari 2014 als het startpunt van zijn relatie met O.F. (notities, p. 9), anderzijds stelt hij dat hun relatie in 2015 begon (notities, p. 16).

De uitleg in het verzoekschrift, met name dat verzoeker en O.F. vrienden werden “*toen hij min of meer 17 jaar oud was wat overeenkomt met 2014-2025*” en dat ze een relatie begonnen nadat ze in juli 2015 seks hadden,

kan verzoekers ondubbelzinnige doch wisselende en tegenstrijdige verklaringen over het begin van hun relatie niet verzoenen.

5.3. Verzoeker kan de bewustwording van zijn homoseksualiteit geenszins doorleefd beschrijven (notities, p. 15). De door verzoeker geschetste gang van zaken, waarbij hij zijn seksuele geaardheid ontdekte nadat hij en F.O. elkaar op de toiletten masturbeerden daags nadat ze één keer samen tafeltennis speelden, is geenszins aannemelijk binnen de homofobe Nigeriaanse context die verzoeker zelf aanhaalt.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekers uitleg als voldoende moet worden beschouwd aangezien het een *“uiterst taboeonderwerp”* was voor verzoeker en dat de redenering van verweerder stereotiep is en gebaseerd lijkt op een homoseksueel *“archetype”*, wordt benadrukt dat het wel degelijk aan verzoeker toekomt om aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Verzoeker zou als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt. Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Nigeriaanse samenleving. Verzoeker bleef hier echter in gebreke.

5.4. Verzoekers verklaringen over het homofobe klimaat in Nigeria – reden waarom hij niet zou kunnen terugkeren – zijn inconsequent. Wanneer verzoeker uitdrukkelijk gevraagd werd om te vertellen hoe hij de homofobe context van de Nigeriaanse maatschappij ontdekte, beweerde hij dat hij dit ontdekte toen hij met O.F. afsprak en ze bedreigd werden (*“Toen ik 18 werd wist ik dat het niet toegelaten werd.”*; notities, p. 17). Nochtans beweerde verzoeker eerder al niet blij te zijn geweest wanneer hij zijn aantrekking naar jongens toe ontdekte aangezien het niet toegelaten was in de maatschappij (notities, p. 15). Verder verklaarde verzoeker, enerzijds, met school te zijn gestopt nadat hij in juli 2016 werd betrapt en door de politie werd gevat maar zei hij, anderzijds, dat hij niet naar school kon nadat de gemeenschap hem ervan verdacht homoseksueel te zijn, waarna hij een incident noemde van 4 november 2014 wanneer hij door een groep jongens werd aangevallen terwijl hij met zijn partner van school kwam.

Waar in het verzoekschrift nog een versie van de feiten gegeven wordt, in een poging voornoemde versies te verzoenen, dient te worden opgemerkt dat dergelijke wisselende verklaringen over de (te vrezen) problemen omwille van zijn geaardheid bevestigen dat verzoeker een gebrek aan voeling heeft met de leefwereld van holebi's in Nigeria en geen dergelijke dreigingen heeft beleefd.

De stelling in het verzoekschrift dat verzoeker niet geconfronteerd werd met deze inconsistenties is niet dienstig. Er is geen wetsartikel dat verweerder belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.

6. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers homoseksuele geaardheid en relatie met O.F., kunnen de daaruit voortvloeiende problemen evenmin op de waarheid berusten. Bijgevolg is de uiteenzetting in het verzoekschrift en de citaten uit landeninformatie aangaande de Nigeriaanse context voor de LGBT+-gemeenschap evenmin dienstig.

7. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over zijn beweerde arrestatie en ontsnapping:

- Bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet verzoeker nog optekenen dat hij eerst twee uur werd vastgehouden en ondervraagd door de politie waarna hij ontsnapte uit de politiewagen tijdens het transport naar een ander politiekantoor (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij na zijn arrestatie slechts 30 minuten moest wachten voordat hij getransporteerd werd naar het ander politiekantoor (notities, p. 13). Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat de ondervanging door de politie *“meer dan 30 minuten duurde”* en dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken moeite had om zich de gebeurtenissen te herinneren omwille van zijn migratieroute, wordt vastgesteld dat verzoeker met deze zoveelste versie van de feiten blijft nalaten om consequent aan te geven hoe lang hij vastgehouden en ondervraagd werd op het politiekantoor. Van verzoeker kan overigens verwacht worden dat hij het zou aangeven indien hij bepaalde elementen niet (meer) wist omwille van zijn migratieroute, wat hij echter heeft nagelaten door wisselende verklaringen af te leggen.

- Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde verzoeker dat hij na zijn ontsnapping een vriend ging bezoeken in Benin City die hem hielp om geld te verdienen om zo het land te ontvluchten (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij zich na de ontsnapping drie dagen en drie nachten in de bosjes verstopte voordat hij J. tegenkwam die hem voor 30 euro hielp om Nigeria te verlaten (notities, p. 10-11). Tijdens zijn asielprocedure in Nederland verklaarde verzoeker nog andersluidend dat hij van Nigeria naar Italië werd gebracht door een zekere D. voor 30 000 euro. Waar in het verzoekschrift nog een versie van de feiten gegeven wordt, in een poging voornoemde verklaringen te verzoenen, kan niet worden ingezien waarom verzoeker deze versie niet vertelde toen hem hiernaar meermaals gevraagd werd.

8. Verzoeker kan zijn arrestatie evenmin aannemelijk maken middels stukken. Verzoeker legt slechts één stuk voor, namelijk een politierapport van 19 oktober 2021.

Dit politierapport verwijst echter naar feiten die zich zouden hebben afgespeeld op 10 juni 2016, terwijl verzoeker verklaarde dat de feiten plaatsvonden op 10 juli 2016. Een dergelijke vaststelling ondermijnt reeds de betrouwbaarheid van dit stuk.

Bovendien blijkt uit de landeninformatie in het administratief dossier dat er een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in Benin City, waardoor de bewijswaarde van deze stukken sterk gerelativeerd dient te worden. De stelling in het verzoekschrift dat in dit rapport wordt vermeld dat het aantal steekpenningen de afgelopen jaren is afgenomen, doet geen afbreuk aan het feit dat uit voornoemde informatie blijkt dat het gebruik van valse/vervalste documenten wijdverspreid is in Nigeria. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat deze informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

9. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan theoretische uiteenzettingen, het noemen van het voordeel van de twijfel en het louter volharden in het vluchtrelaas. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de theoretische uiteenzetting in het verzoekschrift over het gebrek aan bescherming en bijstand van de Nigeriaanse autoriteiten noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State, Nigeria, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat de door verweerder aangehaalde landeninformatie van juni 2021 en oktober 2021 "*binnenkort meer dan 3 jaar oud*" zijn en de situatie sindsdien veranderd is. Dienaangaande wordt opgemerkt dat verzoeker in het verzoekschrift vervolgens citeert uit informatie die even of zelfs minder actueel is, met name een COI van november 2020 van Cedoca, de EASO-rapporten van juni 2021 en oktober

2021 waarnaar verweerder eveneens verwijst in de bestreden beslissing en een rapport van 2021 van Amnesty International.

De recentere informatie waarnaar verwezen wordt in het verzoekschrift, zijnde een artikel van februari 2023 van Amnesty International, een artikel van 1 maart 2023 van Reuters, een artikel van 27 december 2023 van France24 en een artikel van 8 maart 2024 van Amnesty International, bespreekt de veiligheidssituatie na de verkiezingen, maar toont geenszins aan dat er in Edo State actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Evenmin brengt verzoeker met de stellingen in het verzoekschrift dat hij christen is en geen familie meer heeft in Nigeria – wat overigens niet kan blijken uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud (notities, p. 6-7) - elementen aan die erop wijzen dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

